

РЕШЕНИЕ

№ 449

гр. София, 04.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-25, в публично при закрити врати заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Весела Тр. Живкова Офицерска

при участието на секретаря Виктория Ив. Тодорова
като разгледа докладваното от Весела Тр. Живкова Офицерска Търговско дело № 20221100902307 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 625 и сл. от ТЗ, образувано по молба на длъжника „К.-*.“ ЕООД с ЕИК ****, седалище и адрес на управление гр. София, Столична община, ул. „****“, с искане за откриване на производство по несъстоятелност.

В молбата си „К.-*.“ ЕООД излага доводи, че дружеството се намира в състояние на невъзможност да погасява публичните си задължения, както и задълженията си към кредиторите, както и в обективна невъзможност да посреща текущите си задължения, свързани с търговската си дейност, с оглед на което следва да се приеме, че дружеството е изпаднало в обективно състояние на неплатежоспособност. Поддържа се, че са налице всички предпоставки, визирани в разпоредбата на чл. 608, ал. 1 от ТЗ, обуславящи наличието на неплатежоспособност по отношение на дружеството. Същото не е в състояние да изпълнява изискуеми парични задължения по търговски сделки, не е в състояние да изпълнява публичноправните си задължения към държавата и общините, свързани с търговската му дейност. Твърди, че са налице публични задължения към Националната агенция по приходите, които не са платени в срок, налице са и задължения към кредиторите, които задължения дружеството не е в състояние да покрие или да плати в срок, като от друга страна и наличното му имущество не е достатъчно да покрие всички вземания на кредиторите. Твърди се и че дружеството е подало до НАП уведомление по чл. 78 от ДОПК, съгласно изискването на чл. 628, ал.3 от ТЗ. В уточнителна молба вх. № 9758/02.02.2023 г. се твърди, че по отношение на дружеството е налице свръхзадълженост, тъй като задълженията му са в общ размер на 894 970.30 лв., а то няма активи и не е в състояние да изпълни изискуеми задължения. В условията на евентуалност се заявява и състояние на неплатежоспособност.

Съдът е сезиран с молба по чл. 625 ТЗ от длъжник за постановяване на решение по чл. 630, ал. 1 ТЗ на основание състояние свръхзадълженост, евентуално неплатежоспособност.

Съдът, като взе предвид изложеното от молителя и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

По делото са приети справки от СДВР – Отдел Пътна полиция и Агенция по вписванията, от които е видно, че не се установява дружеството молител да притежава имущество, регистрирано по съответния ред.

Постъпила е справка от ТД на НАП София, от която е видно, че са налице непогасени публични задължения на „К.-*.“ ЕООД, като начислените такива за данък върху добавената стойност от сделки в страната, здравно осигуряване, универсален пенсионен фонд и ДОО възлизат общо на 522 888.84 лв. главница и 284 403.64 лв. лихва, или общо 807 292.48 лв. Приложени са 4 бр. Постановления за налагане на обезпечителни мерки – Постановление с изх. № С190022-022-0006950/13.02.2019 г., Постановление с изх. № С200022-022-0057549/31.08.2020г., Постановление с изх. № С200022-022-0058781/03.09.2020 г. и Постановление с изх. № С220022-022-0028707/09.05.2022 г.

По делото е изслушана съдебна финансово-икономическа експертиза /СФИЕ/, заключението по която не е било оспорено и съдът кредитира като обективно, компетентно и пълно. За изготвяне на заключението вещото лице е извършило проверка на приложените по делото документи, счетоводството на молителя, вкл. и на публичната информация в Търговския регистър, както и приложената и издадена от ТД на НАП данъчно-осигурителна документация. Видно от Търговския регистър, длъжникът не е съставил, респ. публикувал ГФО за 2019г. и 2020г. Няма данни и за публикувани декларации по чл. 39, ал. 9, т. 2 от ЗСч за липса на дейност през съответните години. За целите на експертизата вещото лице е заложило данни за отчетните 2019г. и 2020г. съобразно осчетоводените от длъжника активи и пасиви към 31.12.2018г. През изследвания период, съгласно счетоводния баланс към 31.12. на съответната година, активите на дружеството са съответно към 31.12.2017 г. – 229 000 лв., от които дълготрайни активи на стойност 1 000 лв. и краткотрайни активи на стойност 114 000 лв., както и разходи за бъдещи периоди на стойност 114 000 лв., към 31.12.2018 г. – 5 000 лв., от които дълготрайни 1 000 лв. и краткотрайни 4 000 лв., към 31.12.2019 г. – 5 000 лв., от които дълготрайни 1 000 лв. и краткотрайни 4 000 лв., към 31.12.2020 г. – 5 000 лв., от които дълготрайни 1 000 лв. и краткотрайни 4 000 лв., към 31.12.2021 г. – 22 000 лв., от които дълготрайни активи 1 000 лв. и краткотрайни активи 21 000 лв. и към 30.11.2022 г. сумата на активите на дружеството е 0. Дълготрайните активи към 31 декември на съответната година в процентно съотношение общо към активите съставляват съответно: 0,44% за 2017 г., 20,00% за 2018 г., 20,00% за 2019 г., 20,00% за 2020 г., 4,55% за 2021 г. и 0% за 2022 г. Текущите /краткотрайни активи/, съотнесени към общо активите за съответната година съставляват 49,78% за 2017 г., 80,00% за 2019 г., 80,00% за 2020 г., 95,45% за 2021 г. и 0% за 2022 г. Краткотрайните активи се състоят от материални запаси, вземания и парични средства. Данните за относителния дял на краткотрайните активи показва, че за последния анализиран период длъжникът няма активи. Дружеството е отчело разходи за бъдещи периоди единствено през 2017 г. в размер на 114 000 лв., които вещото лице е включило в стойността на общия актив. За отчетния период 2017 – 30.11.2022 г. пасивите на дружеството имат следната балансова стойност: съответно 229 000 лв. към 31.12.2017 г., 5 000 лв. към 31.12.2018 г., 5 000 лв. към 31.12.2019 г., 5 000 лв. към 31.12.2020 г., 22 000 лв. към 31.12.2021 г. и 0 лв. към 30.11.2022 г. Собственият капитал е отрицателна величина за периода 2018-30.11.2022 г. За първата година на анализирания период 2017-30.11.2022 г. величината е положителна. Задълженията се състоят от задължения към финансови предприятия, задължения към доставчици и други задължения. В заключението по експертизата се съдържат и стойностите на показателите на финансовия анализ, които се ползват за оценка на икономическото състояние на предприятието и отразяват способността на фирмата да изплаща текущите си задължения с наличните краткотрайни активи. В експертизата са посочени стойностите на коефициентите на ликвидност, като за коефициента на **обща ликвидност**: 1,3902 към края на 2017 г.; 0,0328 към края на 2018 г., 0,0328 към края на 2019г., 0,0328 към края на 2020 г., 0,1567 за 2021 г. и 0,0000 към 30.11.2022 г., при препоръчителни граници на коефициента от 1 до 2; за коефициента на **бърза ликвидност**: 0,6951 към края на 2017 г.; 0,0328 към края на 2018 г., 0,0328 към края на 2019г., 0,0328 към края на 2020 г., 0,0000 за 2021 г. и 0,0000 към 30.11.2022 г., при препоръчителни граници на коефициентите от 0,5 до 1,0; за коефициента

на **незабавна ликвидност**: 0,0732 към края на 2017 г.; 0,0328 към края на 2018 г., 0,0328 към края на 2019г., 0,0328 към края на 2020 г., 0,0000 за 2021 г. и 0,0000 към 30.11.2022 г., при препоръчителни граници на коефициентите от 0,5 - 0,7; за коефициента на **абсолютна ликвидност**: 0,0732 към края на 2017 г.; 0,0328 към края на 2018 г., 0,0328 към края на 2019г., 0,0328 към края на 2020 г., 0,0000 за 2021 г. и 0,0000 към 30.11.2022 г., при препоръчителни граници на коефициента над 0,3, т.е. във всеки момент да се поддържат парични наличности, които да покриват около 30 % от задълженията. Вещото лице е направило извод, че предвид отчетените стойности на коефициента за обща ликвидност, за първата година – 2017 г. показателят е с референтни стойности, а за периода 2018-30.11.2022 г. показателят е със стойности под единица, което означава, че длъжникът не е бил в състояние да посрещне текущите си задължения с наличните текущи активи. Отчетените стойности на коефициента за бърза ликвидност сочат, че достигнатите стойности към 31.12.2017 г. показват величини в рамките на референтните, т.е. общоприетите, а за периода 2018 г. – 30.11.2022 г. показателят е под общоприетите стойности и длъжникът не е бил в състояние при необходимост веднага да заплати своите текущи задължения. От изчислените коефициенти за незабавна и абсолютна ликвидност се установява, че за периода 2017 – 30.11.2022 г. при необходимост дружеството не е било в състояние да погаси своите текущи задължения с налични краткосрочни инвестиции и парични средства. Това се дължи на нарастване на текущите задължения през анализирания период. Показателите на абсолютна и незабавна ликвидност са идентични, защото ответникът няма осчетоводени краткосрочни инвестиции.

Направен е анализ и на финансовата автономност, която е показател за финансовата независимост на предприятието от кредиторите и задължеността му, като коефициентите се изчисляват чрез съпоставка на собствения капитал и привлечения капитал /задълженията/. Приложими са коефициентът на финансова автономност, стойностите на който са: 0,3314 за 2017 г.; - 0,9590 за 2018 г.; - 0,9590 за 2019 г.; - 0,9590 за 2020 г.; - 0,8358 за 2021 г. и - 1,0000 към 30.11.2022 г., при референтни стойности на показателя не по-малко от 0,33, т.е. собственият капитал трябва да бъде най-малко 1/3 от всички задължения на предприятието, и да може да се обезпечават текущите разплащания към кредитори. Като изводи вещото лице е посочило, че за периода на 2017 г. е видно, че съществуващите задължения на длъжника са обезпечени с достатъчно имущество. За периода 2018 – 30.11.2022 г. молителят е с отрицателни стойности на коефициента на финансова автономност и в пълна зависимост от кредиторите си. Този факт се дължи на прекомерно нарасналите задължения спрямо тези от периода на 2017 г., влошения финансов резултат, който към 30.11.2022 г. е загуба в размер на 902 000 лв., и респективно – намалението на собствения капитал. От анализирания информация и изчислените стойности на коефициентите на задлъжнялост в анализирания период, вещото лице е формулирало извод, че за периода 2017-30.11.2022 г. е видно, че дружеството е със стойности многократно над общоприетите, като от 2018 г. стойностите преминават в отрицателна величина. От анализирания информация и изчислените стойности е видно, че длъжникът е в пълна зависимост от кредиторите си и съответно в състояние на свръхзадлъжнялост и с декапитализиран собствен капитал. Направен е извод, че финансовите затруднения на длъжника са с необратим характер, налице е тенденция дружеството да не може да обслужва краткосрочните си задължения по търговски сделки и публичноправните си задължения към държавата, свързани с търговската му дейност, като той се намира в обективна невъзможност да покрива изискуемите парични задължения към двама от своите кредитори, считано от **31.12.2017 г.** – към НАП с общ размер на задължението за главници и лихви от 807 292.48 лв. към 13.02.2023 г. и към „Уникредит Булбанк“ АД в размер на 90 000 лв. по задължение, датиращо от 2017 г. Видно от заключението по експертизата, отрицателни са стойностите и на коефициента на задлъжнялост, при референтни стойности най-много равен или по-малък от 1, което сочи на състояние на пълна зависимост от кредиторите и свръхзадлъжнялост. Според изложеното в заключението, при така отчетените стойности на финансовите показатели, дружеството е с трайни тенденции за силно влошено финансово-икономическо състояние, което се изразява в неплатежоспособност и свръхзадлъжнялост в краткосрочен и

дългосрочен аспект, като не е в състояние да обслужва краткосрочните си задължения, като тези характеристики се наблюдават от 31.12.2017 г. до момента на изготвяне на заключението. Вещото лице е отразило, че няма данни по делото кога е извършено последното плащане от дружеството-молител, както и че към 30.11.2022 г. то не е осчетоводило налично имущество.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Молбата по чл. 625 ТЗ е подадена от легитимиран за това правен субект, доколкото според твърденията на молителя, същият се явява длъжник по правоотношения със свои съконтрахенти по повод упражняваната от него търговска дейност, като задълженията му възлизат в значителен размер, а търговецът е преустановил плащанията по тях и няма активи – дълготрайни или краткотрайни.

Безспорно е качеството на „К.-*.“ ЕООД на търговец по смисъла на чл. 1, ал. 1 ТЗ като юридическо лице, извършващо по занятие търговска дейност и възникване на задълженията му във връзка с упражняваната от него търговска дейност, поради което същият се явява активно легитимиран да сезира съда с искане по чл. 625 ТЗ.

Съобразно разпоредбата на чл. 626 ТЗ, в задължение на длъжника е вменено да поиска от съда откриване на производство по несъстоятелност, което следва да бъде сторено в 30-дневен срок от изпадането му в неплатежоспособност или свръхзадълженост.

Установи се по делото, че молителят не разполага с краткотрайни активи, които да са съответни на стойност на краткосрочните му задължения. Краткосрочните задължения са тези с настъпила изискуемост към момента на завеждане на молбата, като следва да бъдат свързани с търговската му дейност и длъжникът да е спрял плащанията по тях. От значение е актуалното към момента икономическо състояние на дружеството, съобразно което съдът намира, че длъжникът не е в състояние да изпълни задълженията си към кредиторите на молителя и което състояние е съответно на дадената дефиниция за неплатежоспособност в чл. 608, ал. 1 ТЗ.

От приетата по делото и неоспорена експертиза се установи финансово – икономическото състояние на молителя за периода 2017 г. – до края на м. 11.2022 г., като през периода 2018 – 30.11.2022 г. се наблюдават стойности на показателите за ликвидност, непопадащи в установените референтни граници и което сочи на обективна невъзможност на дружеството да погаси текущите си задължения с отчетените текущи активи. Капиталът на дружеството е отрицателна величина, което го поставя в пълна зависимост от кредиторите му и води до декапитализиране на предприятието му. Задълженията на „К.-*.“ ЕООД значително надвишават като съотношение имуществото, с което разполага, което води до извод за невъзможност да ги погаси. Не се установява дружеството да развива дейност, от която да реализира печалба. Това състояние на търговеца е трайно, като съществува като такова през целия период от 2018 г. до настоящия момент. Налице е и тенденция на влошаване на показателите за икономическото му състояние към края на периода.

При това положение упражняването на търговска дейност от дружеството длъжник би се оказало застрашаващо интересите на неговите кредитори, с оглед невъзможността му да погаси текущите си задължения към тях. В подкрепа на това е и установеното състояние на дружеството при приложение на показателя - коефициент на финансовата автономност, който след 2017 г. е отрицателна величина и отразява невъзможността на дружеството да посреща дългосрочните си задължения и да предоставя сигурни гаранции на кредиторите си, който коефициент като стойност представлява съотношение между собствения и привлечения капитал /задълженията/ по данни на баланса за съответната година.

Основанието, на което се е позовал молителят за откриване на производство по несъстоятелност е свръхзадълженост, евентуално – неплатежоспособност.

В чл. 607а, ал. 2 от ТЗ, свръхзадължеността е дефинирана като специално основание за откриване на производство по несъстоятелност на длъжник - ООД, АД и КДА, различно

от неплатежоспособността, като общо такава. За разлика от неплатежоспособността, която е трайно обективно състояние на невъзможност на търговеца, с краткотрайните си активи да погаси краткосрочните си задължения (с основен индикатор коефициента за обща ликвидност), за свръхзадължеността се изследва възможността на дружеството с цялото си имущество (с всичките си активи, да покрие паричните си задължения (които не е необходимо да бъдат изискуеми, а е достатъчно да са само съществуващи). От субективна страна, свръхзадължеността се различава от неплатежоспособността, както по кръга на лицата, спрямо които може да се иска откриване на производство по несъстоятелност на това основание, очертан в чл. 607а ал. 2 ТЗ (поограничен от този при неплатежоспособността, доколкото включва само търговските дружества, но не и едноличните търговци)- дружество с ограничена отговорност, акционерно дружество или командитно дружество с акции, така и относно субектите, легитимирани да искат нейното обявяване, който е по-широк и включва освен тези по чл. 625 ТЗ, още и членовете на управителния съвет на търговското дружество (чл. 742, ал. 2 ТЗ).

Свръхзадължеността, аналогично на неплатежоспособността, е обективно икономическо състояние, но за разлика от същата е налице при невъзможност на търговеца да покрие паричните си /не само изискуемите/ задължения с наличното си /не само краткотрайни активи/ имущество. Състоянието на свръхзадълженост, като основание за откриване на производство по несъстоятелност е самостоятелно спрямо неплатежоспособността, и цели да изпревари /освен когато съвпадне с него/ неминуемо следващото от същото състояние на неплатежоспособност, като осигури на един по-ранен етап и поради това обективно по-благоприятна възможност за справедливо удовлетворяване на всички кредитори или оздравяване на търговеца. То се санкционира не предвид невъзможността на търговеца да покрива свои изискуеми парични задължения, а поради невъзможността му да компенсира загуби с печалба от дейността си, обусловено от съдържанието, структурата и ликвидността на активите му. Затова от значение за обективизирането на състоянието свръхзадълженост, макар и не само, е показателят „собствен капитал“, участващ в коефициентите на финансова автономност и задлъжнялост. Стойностите на същите следва да се съобразят, както и промяната им в рамките на целия изследван период, в аспект на обосноваването или отричането на възможността за изпадане в неплатежоспособност в бъдещ момент, тъй като зависимостта от привличения, за сметка на собствения капитал, би могло да се окаже обременително и рисково за търговеца именно в дългосрочен план. Съгласно решение № 201 по т.д. № 659/2014 г. на I т.о. на ВКС основанията „неплатежоспособност,, и „свръхзадълженост,, са самостоятелни основания за откриване на производство по несъстоятелност. Те могат да бъдат предявени в условия на кумулативност или евентуалност, но откриване на производство по несъстоятелност и на двете основания е възможно, ако съвпада началната дата на неплатежоспособност. Ако свръхзадължеността предхожда момента на настъпване на неплатежоспособността, от значение е дали състоянието на свръхзадълженост продължава да съществува и към момента на постановяване на решението. При наличието на предпоставките и на двете, ще следва да бъде съобразена по-ранната дата, ако съответното състояние е налице и към момента на постановяване на решението.

Налице е посоченото от молителя като главно основание за откриване на производство по несъстоятелност, а именно свръхзадълженост на „К.-*.“ ЕООД по смисъла на чл. 742 ТЗ. Преценката дали е свръхзадълженост следва да отчита действителната, а не балансова стойност на активите на предприятието, тъй като е възможно счетоводно да не са отчетени парични задължения или необосновано да са вписани активи, които не са действително придобити.

От анализа на финансово-икономическото състояние на дружеството се установява, че молителят не може да погаси с цялото си имущество, каквото реално не се установява да е налично, съществуващите и установени публични задължения и задължения по търговски сделки.

По изложените съображения, като съобрази заключението на съдебносчетоводната

експертиза, представените писмени доказателства и цялостният анализ на финансовото състояние на сдружението, Съдът намира, че началната дата на свръхзадължността следва да се определи спрямо датата, относно която се установява наличието на парични задължения към НАП и към търговска банка, и последвалата забава за заплащане на установените задължения, както и установеното трайно влошаване на икономическото му състояние – 31.12.2017 година. Съпоставянето на стойностите на актива към паричните задължения на ответника установява състояние на свръхзадълженост още към 31.12.2017 г. Състоянието на свръхзадълженост е съпътствано от такова на неплатежоспособност, чиято начална дата също се преценява 31.12.2017 г., и доколкото второто е заявено като евентуално, съдът не дължи произнасяне по него.

С оглед установената в заключението по СФИЕ липса на налични краткотрайни активи в имуществото на търговеца, които са необходими за покриване началните разноски в производството по несъстоятелността, с протоколно определение на съда от 17.03.2023 г. са определени на основание чл. 629б ТЗ начални разноски и е указана възможността на кредиторите за тяхното привнасяне в 7-дневен срок. Определението е вписано в книгата по чл. 634в ТЗ на 20.03.2023 г., като в указания срок и към настоящия момент никой от кредиторите не е привнесъл разноски. При това положение, налице са предпоставките за постановяване на решение по реда на чл. 632, ал. 1 ТЗ.

На основание чл. 620, ал.1ТЗ от масата на несъстоятелността следва да се събере дължимата държавна такса от 250 лв., при евентуално възобновяване на производството.

Така мотивиран Софийски градски съд

РЕШИ:

ОБЯВЯВА СВРЪХЗАДЪЛЖЕНОСТТА на „К.-*.“ ЕООД с ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. София, Столична община, ул. „****“.

ОПРЕДЕЛЯ НАЧАЛНА ДАТА на свръхзадължеността – **31.12.2017 г.**

ОТКРИВА ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ по отношение на „К.-*.“ ЕООД с ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. София, Столична община, ул. „****“.

НАЛАГА запор и възбрана върху имуществото на „К.-*.“ ЕООД с ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. София, Столична община, ул. „****“.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на предприятието „К.-*.“ ЕООД с ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. София, Столична община, ул. „****“.

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ „К.-*.“ ЕООД с ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. София, Столична община, ул. „****“.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника във фирмата си да прави добавка “в несъстоятелност”.

СПИРА производството по т.д. № 2307/2022 г. по описа на СГС, VI-25 състав.

УКАЗВА на кредиторите и на длъжника, че на основание чл. 632, ал.2 ТЗ спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в срок от една година от вписването на решението по ал. 1 по молба на длъжника или на кредитора, ако молителят удостовери, че е налице достатъчно имущество или ако депозира необходимата сума за предплащане на началните разноски по чл. 629б ТЗ.

УКАЗВА на кредиторите и на длъжника, че на основание чл. 632, ал.4 ТЗ в случай, че в едногодишен срок от вписване на решението производството не бъде възобновено, дружеството ще бъде прекратено и ще се постанови заличаването на длъжника.

ОСЪЖДА „К.-*.“ ЕООД с ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. София, Столична община, ул. „****“ да заплати по сметка на СГС сумата от 250 лева – държавна

такса по делото, платима от масата на несъстоятелността.

Решението подлежи на вписване в търговския регистър и може да се обжалва в 7-дневен срок от вписването му в търговския регистър пред Софийски апелативен съд.

Решението подлежи на незабавно изпълнение на основание чл. 634 ТЗ.

Препис от решението да се изпрати незабавно на Агенцията по вписванията за вписване в търговския регистър на основание чл. 622 ТЗ.

Съдия при Софийски градски съд: _____